

Der er fra Erhvervenes Skatteudvalg blevet antydet Fremgangsmaader, som alle peger hen mod det samme Maal, som mit Forslag tilsigter. Jeg skal her nævne, at man har ment baade at kunne formindske Satserne og at kunne undgaa at sætte nogen Grænse nedad for Formueskattens Eftergivelse, saaledes at den Formue, der intet indbringer, helt skulde være fri for Formueskat. Man har ogsaa antydet, at Formueskatten skulde nedsættes for Formuer, der forrenter under 5 pCt., saaledes at det endte med en fuldkommen Eftergivelse der, hvor der ingen Forrentning havde været. Man vilde sætte dette i Forhold ikke til Formueindtægten, men derimod til den vedkommendes samlede Indtægt. Ved at sætte det i Forhold til den samlede Indtægt vilde der i mange Tilfælde, hvor der blot var en forholdsvis ringe Fortjeneste ved personligt Arbejde, og hvor Formueudbyttet var Nul, ikke komme nogen Nedsættelse. Det rationelle er uden Tvivl at sætte Nedsættelsen i Forhold til Formueudbyttet, naar man vil naa det, der er Maalet, at stille Formueopsamlingen og Konsolideringen som et Hovedformaal. Tager man alle tre Ting tilsammen, vil det finansielle Resultat deraf blive et saa stort Tab for Statskassen, at jeg for Tiden ikke kan anse det for rigtigt at gaa med dertil.

Men jeg gentager, at det, der er Hovedformaalet med det Forslag, der er antydet af Erhvervenes Udvalg, er ganske det samme som for mit Lovforslag. Ogsaa jeg lægger Hovedvægten paa, at Skatten stilles i rimeligt Forhold til Formueudbyttet, og ogsaa for Regeringen er det Lettelse i Formueskatten for de Formuer, som giver ingen eller kun ringe Afkastning, som er det absolut væsentlige.

For Erhvervene og ogsaa for Erhvervenes Skatteudvalg har det staaet klart, at hvis man vilde have, at Nedsættelsen kom til at gælde for Skatteaaret 1928—29, maatte man indskrænke sig til et Par Hovedpunkter. Saa ønskeligt det end kunde være at faa en almindelig Revision af Formue- og Indkomstskatteloven, kan det ikke naas paa den Tid, der staaer til Raadighed, thi skal de nye Regler anvendes ved Skatteligningen til Nytaar, maa man have Loven vedtaget senest en 10 Dage ind i December Maaned. Det har man ogsaa fuldt ud indset fra Skatteudvalgets Side, og man har derfor været klar over, at man maatte indskrænke sig til et Par Hovedpunkter. Det ene Hovedpunkt er altsaa Formueskattens Nedsættelse. Det andet Hovedpunkt i Er-

hvervenes Indstilling er det, som jeg før antydede, at hjælpe paa Selskabernes Kapitalopsparing og Konsolidering ved at give den ogsaa i sig selv ret naturlige Regel, at den Procent af Kapitalen, som er bestemmende for Selskabsskatten, skal regnes ikke alene som hidtil efter den indbetalte Kapital, men efter de opsparede Reserver, der er konsolideret som Reserver. Dette vil baade give en Nedsættelse af den meget høje Selskabsbeskatning, og det vil tillige give et kraftigt Incitament til at forøge Selskabernes Opsparing, til at styrke deres Konsolidering. Som det nu er, staaer Bestyrelserne ofte ret vaabenløst overfor graadige Aktionærer, der i nogenlunde heldige Aar vil tiltvinge sig forøget Udbytte, idet man kan sige, at hvis vi henlægger til Reservefonden, har vi ingen Fordel deraf, det giver os ikke nogen Lempelse i vor Skattebyrde. Hvis man giver en saadan betydelig Lempelse, som der her er Tale om, vil Opfordringen til at foretage saadanne Henlæggelser blive væsentlig større. Ogsaa dette Forslag betegner altsaa et Led i den Bestræbelse, der er den afgørende her, nemlig at fremme Kapitalopsparing og Konsolideringen. I 1922 gjordes der i Erkendelse af, at vor Selskabsbeskatning var alt for høj, Selskaberne forskellige Indrømmelser. Man forøgede den Procent, der kan fradrages, forinden der bliver Tale om Skat, fra 4 til 5, og man formindskede Skalaens Maksimum fra 35 til 20 pCt. Man gav Henlæggelser til Reservefond nogen Skattelettelse, og man fritog Virksomhed i Udlandet for Skat. Men endnu bestandig er vor Selskabsskat meget høj, og endnu bestandig er der alt for ringe Opfordring til virkelig at konsolidere Selskabet med Udsigt til, at det kan medføre nogen Fordel for Aktionærerne og for Selskabet i det hele. At en alt for høj Selskabsbeskatning, der jo er en Dobbeltskatning, er uheldig, er jo noget, man rundt omkring i Verden er ganske klar paa. Det er saaledes meget betegnende, at det var Mac Donalds socialdemokratiske Regering i England, der afskaffede den ekstraordinære *Corporation Tax* og derved væsentlig lettede Selskabsbeskatningen i England. Man havde i det engelske socialdemokratiske Parti ikke denne, om jeg saa maa sige, fladere Opfattelse: at de store Aktieselskaber var der ikke nogen Grund til at gøre noget for. Nej, man havde en fuldstændig Forstaaelse af, at det gælder om at lette Erhvervslivet og ikke lægge utilbørlige Hindringer i